

Som alle ved sagde vi lørdags en sidste farvel til Preben Liljeroth.

Det skete i en smukt pyntet og med masser af kranser, og blomster i en fyldt Voldby Kirke.

Formand Flemming var betroet den ære at være med til at bære Preben ud til hans sidste køretur.

Der var rigtig mange til den efterfølgende mindesammenkomst i Inside, hvor vi blev fint beværtet.

Da ingen tilsyneladende havde lyst til at sige nogle mindeord, valgte jeg – efter samråd med Flemming at sige et par ord.

Flemming har efterfølgende bedt mig udtale nogle mindeord her ved vores klubmøde i aften.

Vi sagde farvel til Preben i lørdags.

Jeg anser ham som ankermand i vores klub. Altid tilstede til møderne, og havde meget lidt forståelse for, at en eller anden en gang imellem havde forfald – i kender sgu da mødekalenderen i januar !!

Måske var vores klub også et anker i Preben's liv. Jeg synes, han udstrålede en stor glæde ved sit medlemskab.

Motion var ikke Preben's stærke side, men det siger meget om ham, at når vi golftumber havde afviklet vores årlige mesterskab – ja – så stillede han altid i godt humør til middagen.

Det var en stor glæde, at se, og opleve Kirsten og Preben's kærlighed, og ægteskab. De nåede heldigvis at få nogle dejlige år sammen.

Jeg ser – med et stille smil – Preben sidde ved højboards i himlen på Gammelkøbing Hotel, hvor han, sammen med Knagsted, Overlærer Clausen redaktør Heilbundt, Lusksusbugen, og alle de andre medlemmer af Grovædernes Klub, alt imens Thummelumsen, sur og vrissen humper rundt og serverer for dem.

Vi har mistet en god, og trofast ven. Lad os rejse os og udtrykke et – Æret være Preben's minde..